

Ricardo Flores Magon

Ο ζητιάνος κι ο κλέφτης

Μετάφραση: Vectrum

Πηγή: theanarchistlibrary

Κατά μήκος της χαρούμενης λεωφόρου κόσμος πάει κι έρχεται, αρωματισμένοι, κομψοί, προσβλητικοί. Ο ζητιάνος κολλάει στον τοίχο, το απλωμένο χέρι του μπροστά, μια δουλική παρακίνηση τρέμει στα χείλη του:

"Βοήθεια για τους φτωχούς, για την αγάπη του Θεού!"

Που και που κάποιο νόμισμα πέφτει στην παλάμη του. Το τακτοποιεί γρήγορα στην τσέπη του, καθώς επαινεί και ευγνωμονεί τον φιλάνθρωπο που του το δωσε. Ο κλέφτης περνάει, αλλά δεν μπορεί να αποφύγει τις προκλήσεις του ζητιάνου, και σκοντάφτει περιφρονητικά. Ο ζητιάνος εξαγριώνεται και γίνεται κόκκινος από θυμό και αγανάκτηση. Γρυλίζει ενοχλημένος:

"Γιατί δεν κοκκινίζεις από ντροπή απόβλητο; Μπροστά σου στέκεται ένας αξιοπρεπής άνθρωπος. Σέβομαι τον νόμο: δεν διαπράττω το έγκλημα να βάλω το χέρι μου στην τσέπη κάποιου άλλου. Τα βήματά μου είναι σταθερά, όπως όλοι οι καλοί πολίτες που δεν περπατούν στις μύτες των ποδιών τους γύρω από τα σπίτια άλλων ανθρώπων μες στη σιωπή της νύχτας. Μπορώ να δείξω το πρόσωπό μου σε όλα τα μέρη. Δεν αποφεύγω τα μάτια της αστυνομίας. Οι πλούσιοι με κοιτάζουν με καλοσύνη. Ρίχνοντας ένα νόμισμα στο καπέλο μου, με χτυπάνε στον ώμο, λέγοντάς "καλός άνθρωπος!"

Ο κλέφτης χαμηλώνει το χείλος του καπέλου του στη μύτη και προσποιείται με χειρονομίες πως ξερνάει. Ρίχνει μια ματιά προσεκτικά γύρω του και απαντά στον ζητιάνο:

Μην περιμένεις από μένα να κοκκινίσω μπροστά σου, κακιασμένε ζητιάνε! Είσαι αξιότιμος; Η τιμή δεν ζει γονατιστή, περιμένοντας κάποιον να ρίξει ένα κόκκαλο για να το γλύψει. Η τιμή επιδιώκει την τελειότητα. Δεν ξέρω αν δεν είμαι αξιότιμος. Ωστόσο, παραδέχομαι ότι δεν μου λείπει το θάρρος να ικετεύσω πλούσιους ανθρώπους να μου δώσουν, για την αγάπη του Θεού, ένα ψίχουλο από αυτά που έχουν στερήσει από μένα. Ποιος παραβιάζει το νόμο; Είναι ξεκάθαρο. Αλλά ο νόμος είναι ένα πολύ ξεχωριστό πράγμα από τη δικαιοσύνη. Παραβιάζω τον νόμο που γράφει η μπουρζουαζία και αυτή η παραβίαση εμπεριέχει μια πράξη δικαιοσύνης, επειδή ο νόμος επιτρέπει στους πλούσιους ανθρώπους να ληστέψουν σε βάρος των φτωχών. Αυτό είναι αδικία. Αρπάζοντας από τους πλούσιους ένα κομμάτι αυτών που έχουν ληστέψει από εμάς τους φτωχούς, εκτελώ μια πράξη δικαιοσύνης. Οι πλούσιοι σε χτυπάνε στον ώμο για την δουλικότητά σου, την απαξίωσή σου, παραδομένοι στην απολαυστική ηρεμία πως ξέρουν τι ανήκει σε εκείνους και τι σε εμάς, δηλαδή όλων όσων έχουν ληστέψει από τους φτωχούς του κόσμου. Το ιδανικό των πλουσίων είναι οι φτωχοί να έχουν ψυχή ζητιάνων. Εάν ήσουν άνδρας, θα δάγκωνες το χέρι των πλουσίων που σου πετάνε μια κρούστα ψωμιού και θα φώναζες σας περιφρονώ! "

Ο κλέφτης χάνεται στο πλήθος. Ο ζητιάνος ανυψώνει τα μάτια του προς τον ουρανό και μουγγρίζει:

"Βοήθεια για τους φτωχούς, για την αγάπη του Θεού"